

การศึกษาเกี่ยวกับคำบอกสีแดง “红” hóng ในภาษาจีนปัจจุบัน

The Study of Red Color Adjective in Modern Chinese Language

อารีย์ พรหมรอด*

Aree Promrod

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาประวัติความเป็นมา คำอธิบายความหมาย โครงสร้าง คำ ความหมาย การใช้ และสำนวนภาษาที่มีคำบอกสีแดง “红” hóng เป็นหน่วยคำประกอบในการสร้างคำในภาษาจีนปัจจุบัน ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ ได้มาจากการรวบรวมคำและสำนวนจากพจนานุกรม 《现代汉语词典》 Xiandai Hanyu Cidian ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๖ พจนานุกรม 《现代汉语规范词典》 Xiandai Hanyu Guifan Cidian ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๔ พจนานุกรม 《新世纪汉语多用词典》 Xin Shiji Hanyu Duoyong Cidian ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๓ พจนานุกรม 《中华成语辞海》 Zhonghua Chengyu Cihai ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๑ และพจนานุกรม 《汉语惯用语辞典》 Hanyu Guanyongyu Cidian

* อาจารย์ ดร., สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาจีนปัจจุบันตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๔ ซึ่งมีจำนวนคำทั้งสิ้น ๑๘๕ คำ และสำนวน ๑๔๖ สำนวน ผลการวิจัยพบว่าคำบอกสีแดง “红” hóng มีที่มาเกี่ยวเนื่องกับการทอผ้าไหมของชาวจีนในยุคโบราณ ความหมายเดิม หมายถึง “ผ้าไหมสีแดงออกขาว” หรือ “ผ้าไหมสีชมพู” จากความหมายเดิม “ผ้าไหมสีชมพู” แผลงความหมายไปเป็นความหมายต่างๆ มากมาย ดังที่มีใช้อยู่ในภาษาจีนปัจจุบัน เช่น ความโชคดี สิริมงคล ความสำเร็จ ความก้าวหน้า เป็นต้น ในการสื่อสารนั้น สีแดง “红” hóng สามารถใช้เป็นหน่วยคำคุณศัพท์ และหน่วยคำนามเพื่อประกอบกับหน่วยคำอื่นสร้างคำประสม หรือสำนวนต่างๆ ได้มากมาย และสามารถใช้เป็นคำคุณศัพท์ทำหน้าที่ในโครงสร้างประโยคได้

คำสำคัญ : ภาษาจีนปัจจุบัน คำบอกสีแดง “红” hóng

Abstract

This research aims to study the red adjective, “hong”, from the perspective of its background, explanation, word structure, meaning, and usage. The red adjective, “hong”, is a basic morpheme forming words in the modern Chinese language. The data of this study were obtained by collecting words and idioms from the following dictionaries: the “Xiandai Hanyu Cidian” published in 2006, the “Xiandai Hanyu Guifan Cidian” in 2004, the “Xin Shiji Hanyu Duoyong Cidian” in 2003, the “Zhonghua Chengyu Cihai” in 2001, and the “Hanyu Guanyongyu Cidian” in 2004. In total, 185 words and 146 idioms were analyzed. It was found that the red adjective was related to the silk weaving of the ancient Chinese. Its original meaning is “pale red silk” or “pink silk”. Its original meaning has multiple interpretations, including luck, auspices, success, and progress.

These interpretations are currently valid in modern Chinese. In communication, the word “hong” can be used as an adjective or a noun, together with other words, forming compound words and idioms. Moreover, it can be used independently as an adjective in a sentence.

Keywords : Modern Chinese Language, Red

๑. บทนำ

ในภาษาจีนมีคำบอกสีหลากหลายกว่าภาษาไทย เช่น สีแดง ในสมัยโบราณเรียกว่า 赤 chì สีแดงเรื่อๆ 朱 zhū สีแดงเข้ม 丹 dān สีแดงชาด เป็นต้น ปัจจุบันมักเรียกว่า 红 hóng สีแดง ประเภทของสีแดงยังมีชื่อเรียกอีกมากมาย เช่น 大红 dàhóng แดงเบ็ด 火红 huǒhóng แดงเพลิง 血红 xuèhóng แดงเลือด 猩红 xīnghóng แดงเลือดชะนี 枣红 zǎohóng แดงพุทรา 粉红 fěnhóng ชมพู 水红 shuǐhóng ชมพูสด 朱红 zhūhóng แดงเข้ม 灰红 huīhóng แดงอมเทา 石榴红 shíliúhóng แดงทับทิม 玫瑰红 méiguīhóng แดงกุหลาบ 鸡冠红 jīgūānhóng แดงหงอนไก่ 玛瑙红 mǎnǎohóng แดงหินโมรา 珊瑚红 shānhúhóng แดงหินปะการัง 紫红 zǐhóng แดงแก่อมม่วง 肉红 ròuhóng แดงเนื้อ 棕红 zōnghóng แดงน้ำตาล 桃红 táohóng แดงลูกท้อ 柿红 shìhóng แดงลูกพลับ 橘红 júhóng แดงส้ม สีส้ม 胭脂红 yānzhīhóng แดงชาด 樱桃红 yīngtáohóng แดงเชอร์รี่ 椒红 jiāohóng แดงพริก 茶红 cháhóng แดงชา เป็นต้น

คำบอกสีในภาษาจีนมีลักษณะเฉพาะหลายประการที่น่าสนใจ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

๑.๑ คำบอกสีแต่ละสีนั้นจะแบ่งไปด้วยวัฒนธรรม หรือเป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต่างๆ กันไป เช่น สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ อำนาจของจักรพรรดิหรือกษัตริย์ และความสูงศักดิ์ เป็นต้น

๑.๒ คำบอกสีแต่ละคำนอกจากจะมีความหมายเดิมหรือความหมายพื้นฐานแล้ว ยังมีความหมายแฝงอื่นๆ อีกด้วย เช่น สีดำ 黑 hēi นอกจากหมายถึง “สีที่เหมือนสีน้ำหมึกหรือดำทึบ (ตรงข้ามกับขาว)” แล้ว ยังหมายถึง “มืด มีดมน กลางดึก คินดิก ลับ ไม่เปิดเผย เลวร้าย อึดอัด” ได้อีกด้วย

๑.๓ คำบอกสีแต่ละสีนั้นมักจะมี ความหมายทั้งในแง่บวกและในแง่ลบ เช่น สีเหลือง 黄 huáng นอกจากหมายถึง ความสูงศักดิ์แล้ว ยังมีความหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือการลามก อนาจารอีกด้วย เช่น เรียก “นิยายโลเกีย” ว่า 黄色小说 huángsè xiǎoshuō เรียก “ภาพยนตร์โลเกีย” ว่า 黄色电影 huángsè diànyǐng เป็นต้น

๑.๔ คำบอกสีเป็นหน่วยคำที่ใช้ประกอบการสร้างคำในระบบคำของภาษาจีน คำเหล่านี้ล้วนเป็นคำพื้นฐาน และเป็นคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน จากการรวบรวมคำและสำนวนที่มีคำบอกสีเป็นหน่วยคำประกอบในการสร้างคำ ที่ปรากฏในพจนานุกรม 《现代汉语词典》Xiandai Hanyu Cidian ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๖ นั้น มีทั้งสิ้น ๑,๐๐๔ คำ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๔ ของจำนวนคำทั้งหมด รายละเอียดดังนี้^๑

^๑ จำนวนคำที่ปรากฏในตารางมีทั้งสิ้น ๑,๐๔๓ คำ ซึ่งมากกว่าจำนวนคำบอกสีที่รวบรวมได้ทั้งสิ้น ๑,๐๐๔ คำ เนื่องจากมีคำบอกสีถึง ๓๙ คำ ที่มีโครงสร้างคำที่เกิดจากหน่วยคำบอกสี ๒ หน่วยคำสร้างคำรวมกัน เช่น 碧蓝 bīlán สีน้ำเงินอมเขียว 黑白 hēibái สีขาวดำ 橙黄 chénghuáng สีส้ม สีแดงอมเหลือง 红绿灯 hónglǜdēng ไฟเขียวไฟแดง (ไฟสัญญาณจราจร) 灰白 huībái สีขาวเทา 紫红 zǐhóng สีแดงแก่อมม่วง สีม่วงแก่ เป็นต้น

สี	จำนวนคำ	สี	จำนวนคำ
白 bái ขาว	๒๔๕	赤 chì แดง	๑๓
红 hóng แดง	๑๕๔	碧 bì เขียว (เขียวขจี)	๑๒
黄 huáng เหลือง	๑๓๖	翠 cuì เขียว (เขียวมรกต)	๘
黑 hēi ดำ	๑๑๖	靛 diàn สีคราม	๖
青 qīng เขียว	๑๑๑	粉 fěn ชมพู	๖
绿 lǜ เขียว	๖๑	褐 hè สีนํ้าตาล (สีเหมือนเปลือกเกาลัด)	๔
蓝 lán น้ำเงิน	๔๒	皓 hào ขาว (ขาวผ่อง)	๓
灰 huī เทา	๓๗	皎 jiǎo ขาว (ขาวสว่าง)	๓
紫 zǐ ม่วง	๒๗	橙 chéng ส้ม	๒
丹 dān แดง	๑๕	棕 zōng นํ้าตาล	๒

ตาราง ๑.๑ คำบอกสีที่ใช้ประกอบการสร้างคำในภาษาจีน

จากตารางด้านบนจะเห็นได้ว่า คำบอกสีที่เกิดจากหน่วยคำ “ขาว 白 bái” “แดง 红 hóng” และ “เหลือง 黄 huáng” สร้างคำนั้นมีปรากฏเป็นจำนวนมาก และเป็นคำบอกสีที่ใช้บ่อยในภาษาจีนปัจจุบัน ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าศึกษาอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสีแดง “红 hóng” ซึ่งเป็นสีที่คนจีนชื่นชอบ และเป็นสีที่ผูกพันกับชีวิตประจำวันของชาวจีนโดยตรง เพราะถือเป็นสีสัญลักษณ์แห่งความผาสุก ความโชคดี สิริมงคล ความสำเร็จ จึงเป็นสีที่คนจีนใช้งานเฉลิมฉลองเทศกาลต่างๆ แต่งานวิจัยทางด้านภาษาที่เกี่ยวข้องกับคำบอกสีแดง “红 hóng” นั้นกลับมีผู้ให้ความสนใจน้อย ซึ่งจะเห็นได้ว่างานวิจัยเกี่ยวกับคำบอกสีแดง “红 hóng” มีผู้วิจัยไม่มากนัก อีกทั้งมักเป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเฉพาะด้าน ซึ่งพอจำแนกได้ ๔ กลุ่มดังนี้

งานศึกษาวิจัยกลุ่มแรกเป็นงานศึกษาเกี่ยวกับที่มาของคำบอกสีแดง “红 hóng” ผู้ศึกษาวิจัยด้านนี้ เช่น Chen Qiying (陈启英 1995) Yu Fengchun (于逢春

1999) Li Yao (李尧 2007) งานต่างๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นว่ากำเนิดและพัฒนาการของคำบอกสีในภาษาจีนนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมด้านวัตถุของมนุษย์ การเกิดขึ้นของคำบอกสีนั้นผู้คนจำเป็นต้องรู้จักและใช้วัตถุใดวัตถุหนึ่งมาก่อน สีแดง “红 hóng” เกิดหลังจากที่ผู้คนได้ค้นพบไฟ รู้จักไฟ และใช้ไฟ ได้รู้วาลักษณะเฉพาะของเปลวไฟนั้นเป็นสีแดง เมื่อใช้ไฟแล้วไฟก็จะให้ความอบอุ่น ความสุข จึงใช้สีแดงเป็นสัญลักษณ์แห่งความอบอุ่น ความสุข ความสิริมงคล เป็นต้น

งานศึกษาวิจัยกลุ่มที่ ๒ เป็นงานศึกษาเกี่ยวกับความหมายแฝงทางด้านวัฒนธรรมของคำบอกสีแดง “红 hóng” ผู้ศึกษาวิจัยด้านนี้ เช่น Ma Yonghong, Reyimujiang (马永红、热依木江 2007) Chen Yanyang (陈艳阳 2008) Li Mingfeng (李明凤 2008) งานวิจัยเหล่านี้ต่างชี้ให้เห็นว่าคำบอกสีในภาษาจีนนั้นมีความแฝงเกี่ยวกับวัฒนธรรมในด้านต่างๆ สีแดงจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับประเพณีและค่านิยมของชนชาติจีน เป็นสัญลักษณ์ความเป็นสิริมงคล ในงานเฉลิมฉลองต่างๆ ชาวจีนจะแขวนโคมไฟสีแดง ติดคำโคลงคู่สีแดง นอกจากนี้ สีแดงยังเป็นสัญลักษณ์การปฏิบัติความก้าวหน้า ความร่ำรวย และการประสบความสำเร็จ เป็นต้น

งานศึกษาวิจัยกลุ่มที่ ๓ เป็นงานศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างคำของคำบอกสีแดง “红 hóng” ผู้ศึกษาวิจัยด้านนี้มีเพียง Fu Huaqing (符淮青 1983) งานวิจัยชี้ให้เห็นว่าโครงสร้างคำบอกสีที่เกิดจากการสร้างคำของหน่วยคำ “แดง 红 hóng” นั้น มีลักษณะโครงสร้างคำหลายรูปแบบ เช่น โครงสร้างแบบส่วนขยาย — ส่วนหลัก (偏正式 piānzhèngshì) เช่น 红茶 hóngchá ชาแดง โครงสร้างแบบคู่ขนาน (联合式 liánhéshì) เช่น 红润 hóngrùn แดงเปล่งปลั่ง เป็นต้น

งานศึกษาวิจัยกลุ่มที่ ๔ เป็นงานศึกษาเชิงเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างทางการใช้ และความหมายแฝงทางด้านวัฒนธรรมของคำบอกสีแดงระหว่าง “红 hóng” ภาษาจีนกับ “red” ภาษาอังกฤษ ผู้ศึกษาวิจัยในด้านนี้ยังเป็นจำนวนมาก เช่น Chen Zhenfu (陈振福 2001) Wang Guifen, Li Ping (汪桂芬、李萍 2002) Xie Lijie (谢莉洁 2003) Wang Shuting (王淑婷 2004) Zhang Yuchun (张玉春 2008) งานวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าโครงสร้างคำบอกสีของภาษาจีนกับภาษาอังกฤษนั้นมีลักษณะเหมือนกัน คำบอกสีพื้นฐานของสองภาษานี้จะมีคำเทียบเคียงที่คู่กันเสมอ เช่น แดง 红 hóng (red) แต่จะแตกต่างกันในด้านการใช้และความหมายแฝงทางด้าน

วัฒนธรรม ซึ่งเกิดจากความรู้สึกของคนชาติตะวันตกกับตะวันออกที่แตกต่างกันเรื่องคำบอกสี เช่น ภาษาจีนเรียกชาแดงว่า 红茶 hóngchá แต่ภาษาอังกฤษกลับเรียกว่า black tea (ชาดำ) สีแดง “红 hóng” กับ “red” ใช้เป็นสื่อสัญลักษณ์ที่เหมือนกันทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาจีนคือ เป็นสัญลักษณ์แห่งการเฉลิมฉลอง แต่ที่แตกต่างกันคือสีแดง “红 hóng” ในภาษาจีนนั้นเป็นสัญลักษณ์แห่งการปฏิบัติของชนชั้นกรรมาชีพ ชนชั้นผู้ไร้สมบัติ เช่น 红旗 hóngqí ธงแดง เป็นสัญลักษณ์แห่งการปฏิบัติของชนชั้นกรรมาชีพ หรือสัญลักษณ์ของลัทธิคอมมิวนิสต์ ส่วนคำว่า “red” ในภาษาอังกฤษมักใช้แสดงความหมายถึงความโหดร้าย ความโหดร้าย ความสยดสยองน่ากลัว เช่น red rein, red battle เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มียานวิจัยใดที่ศึกษาภาพรวมในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำบอกสีแดง “红 hóng” ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการศึกษาในด้านที่มา ลักษณะโครงสร้างคำ ความหมายและการใช้ ตลอดจนสำนวนที่เกี่ยวข้องกับคำบอกสีแดง “红 hóng” น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่ศึกษาภาษาจีนทั้งด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะคำและการนำกลุ่มคำเหล่านี้ไปใช้สื่อสาร

๒. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเริ่มจากการรวบรวมจำนวนคำ และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับคำบอกสีแดง “红 hóng” ควบคู่กับการเขียนบรรยาย โดยจะบรรยายในเรื่องประวัติความเป็นมา คำอธิบายความหมาย ลักษณะโครงสร้างคำ ความหมายและการใช้สำนวนภาษาที่มีคำบอกสีแดง “红 hóng” เป็นหน่วยคำประกอบในการสร้างคำ

๓. ขอบเขตของการวิจัย และข้อมูลที่มาของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยจะศึกษาเกี่ยวกับคำและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับคำบอกสีแดง “红 hóng” ที่มาของคำวิจัยมาจากพจนานุกรม《现代汉语词典》Xiandai Hanyu Cidian ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๖ และพจนานุกรม《现代汉语规范词典》Xiandai Hanyu Guifan Cidian ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๔ ซึ่งมีทั้งสิ้น ๑๘๕ คำ ส่วนที่มาของสำนวนมาจากพจนานุกรม《新世纪汉语多用词典》Xin Shiji Hanyu Duoyong Cidian ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๓ พจนานุกรม《中华成语辞海》Zhonghua Chengyu Cihai ฉบับปี ค.ศ.

๒๐๐๑ และพจนานุกรม《汉语惯用语辞典》Hanyu Guanyongyu Cidian ฉบับปี ค.ศ. ๒๐๐๔ ซึ่งมีทั้งสิ้น ๑๔๖ ส่วนน ที่มาของคำอธิบายความหมายมาจากพจนานุกรม ตัวอักษรจีน และพจนานุกรมภาษาจีนที่กล่าวไว้ข้างต้น โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์และ จัดแบ่งลำดับความหมายใหม่อีกชั้นหนึ่ง ในการวิเคราะห์และยกตัวอย่างประโยคการใช้ คำบอกสีแดง “红 hóng” นั้น ผู้วิจัยใช้คลังข้อมูลศูนย์วิจัยภาษาจีนมหาวิทยาลัยปักกิ่ง 北京大学汉语言研究中心 Beijing Daxue Hanyu Yanxue Yanjiu Zhongxin (CCL) และพจนานุกรมภาษาจีนที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นหลัก

๔. ผลการวิจัย

๔.๑ ประวัติความเป็นมาของคำบอกสีแดง “红 hóng”

ตัว “红 hóng” เป็นตัวอักษรประเภทสิงเชิงจื่อ^๖ (形声字 xíngshēngzì) ซึ่งประกอบด้วย 糸 mì เป็นส่วนประกอบตัวหนังสือที่เป็นรูปแสดง ความหมาย และ 工 gōng เป็นส่วนประกอบตัวหนังสือที่แทนเสียง ตามพจนานุกรม ขั้วเหวินเจี้ยจื่อ《说文解字·糸部》Shuo Wen Jie Zi Mi Bu ได้อธิบายไว้ว่า “糸, 细丝也。象束丝之形。” “Mì, xì sī yě. Xiàng shù sī zhī xíng.” ตัวอักษร

糸 mì หมายถึงใยไหมที่ละเอียด ตัวอักษรมีรูปร่างเหมือนมัดไหม ในภาษาจีน

^๖ 形声 xíngshēng คือวิธีการประกอบตัวอักษรชนิดหนึ่งในจำนวน ๖ ชนิดในการประกอบตัวอักษรจีน 形声 xíngshēng จะมีความหมายว่าตัวหนังสือตัวหนึ่งๆ นั้น ประกอบด้วย “形 xíng” ซึ่งแปลว่า “รูปร่าง” และ “声 shēng” ซึ่งแปลว่า “เสียง” รวม ๒ ส่วน ส่วนประกอบตัวหนังสือที่เป็นรูปนั้น จะมีความหมายเกี่ยวกับความหมายของตัวหนังสือทั้งตัว ส่วนประกอบที่เป็นเสียงนั้น จะมีความหมายเกี่ยวกับส่วนของการออกเสียงของตัวหนังสือนั้นทั้งหมด ดังเช่นส่วนประกอบรูปร่าง “水 shuǐ” (น้ำ) กับส่วนประกอบที่แทนเสียง “工 gōng、可 kě” จะแยกประกอบเป็น “江 jiāng” แม่น้ำ 河 hé แม่น้ำ ลำคลอง ตัวหนังสือประเภท 形声字 xíngshēngzì มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งมากกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวหนังสือจีนทั้งหมด (中国社会科学院语言研究所词典编辑室编 2006 : 1525)

ปัจจุบันตัว 糸 mǐ ใช้เพียงเป็นส่วนประกอบด้านข้าง (偏旁 piānpáng) ของโครงสร้างตัวอักษรจีนเท่านั้น เมื่อเขียนเป็นส่วนประกอบด้านซ้ายของตัวอักษรก็จะเขียนในรูป 纟 ดังเช่นตัว “红” hóng (谷衍奎 2003 : 239-240)

พจนานุกรมชาวจีนเจี่ยจื้อได้อธิบายความหมายของตัว “红” hóng ไว้ว่า “红，帛赤白色。” “Hóng, bó chì bái sè.” มีความหมายว่า “แดง, ผ้าไหมสีแดงออกขาว” ดังนั้นความหมายเดิมหรือความหมายพื้นฐานของ “红” hóng จึงหมายถึง “粉红色的帛” “Fěnhóngsè de bó” “ผ้าไหมสีชมพู” จากความหมายเดิม “ผ้าไหมสีชมพู” แผลงความหมายเป็น “粉红色，桃红色” “fěnhóngsè, táohóngsè” “สีชมพู สีลูกท้อ” คนจีนในยุคดึกดำบรรพ์สมัยราชวงศ์เซี่ย ซาง โจว ฉิน และฉิน (ประมาณก่อนปี ค.ศ. ๒๐๗๐ - ค.ศ. ๒๕) มีความเห็นว่าสีแดง “红” hóng นั้นเป็นสีผสมระหว่างสีสองสี คือสีแดง (สีแดงเรื่อๆ) 赤 chì กับสีขาว 白 bái ซึ่งเป็นสีที่เรียบง่าย ไม่ฉูดฉาด ในยุคโบราณตอนกลางสมัยราชวงศ์เว่ย จิ้น นาน เปียเฉา สุย และถัง (ปี ค.ศ. ๒๖๕ - ค.ศ. ๙๐๗) สีแดง “红” hóng แสดงความหมายถึงสีแดงเข้ม 大红 dàhóng และเนื่องจากการแต่งกายของผู้หญิงชอบสวมใส่เสื้อผ้า แต่งหน้าแต่งตา หรือประดับประดาเครื่องประดับต่างๆ ที่เป็นสีแดง สีแดง “红” hóng จึงถูกยืมมาใช้สื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับ “สตรี” เช่นมีคำว่า 红妆 hóngzhuāng เสื้อผ้าอาภรณ์ที่เป็นสีแดงหรือสีฉูดฉาดของสตรี 红颜 hóngyán คนสวย คนงาม (谷衍奎 2003 : 238、曹先擢、苏培成 2000 : 206)

พจนานุกรมชาวจีนเจี่ยจื้อฉบับปัจจุบันได้อธิบายความหมายของ “红” hóng ไว้ว่า “红是火或血的颜色。” “Hóng shì huǒ huò xuè de yánsè.” “สีแดง คือ สีของไฟหรือสีของเลือด” (许慎 2005 : 317) แต่ตามความเชื่อของคนจีนในยุควรรณคดีต่างก็เข้าใจกันว่าที่มาของตัว “红” hóng นั้นมาจากตัว “虬” hóu นั้นเอง “虬” hóu เป็นตัวหนอนชนิดหนึ่งที่มีสองหัว ซึ่งหมายถึงตัวหนอนเพศผู้และเพศเมียที่อยู่คู่กันที่กำลังผสมพันธุ์กัน เล่ากันว่า “虬” hóu มีความเกี่ยวเนื่องกับเรื่องการสมรสของผู้ชายกับผู้หญิง ดังนั้น คนจีนจึงเรียกบุคคลที่มีส่วนช่วยให้ชีวิตคู่ของผู้อื่นประสบความสำเร็จว่า “红娘” hóngniáng หรือ “牵红线的人” qiān hóngxiàn de rén “แม่สื่อ” (韦金华 2009)

จากหลักฐานบันทึกทางประวัติศาสตร์นั้น คนจีนในอดีตมีความคิดว่า “红”

hóng นั่นเป็นสีที่มาจากสีของดวงอาทิตย์หรือสีของไฟที่ให้ความอบอุ่นแก่มนุษย์ ดังนั้นสีแดง “红” hóng จึงเป็นสีที่คนจีนชื่นชอบมาแต่ยุคโบราณ จาก “สีแดง” “红” hóng ผู้คนสามารถนึกคิดเชื่อมโยงไปถึงดวงอาทิตย์ และไฟ เนื่องจากดวงอาทิตย์และไฟนั้นสามารถนำแสงสว่าง ให้ความอบอุ่น รวมถึงความสุขมาสู่ผู้คนได้ ดังนั้น คนจีนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจึงชอบใช้ “สีแดง” มาเป็นสัญลักษณ์ของความสุข ความเป็นสิริมงคล ความปิติยินดี ความคึกคัก ความมีชีวิตชีวา จากสิ่งเหล่านี้คนจีนจึงใช้ “สีแดง” สื่อความหมายเกี่ยวกับงานมงคล การเฉลิมฉลอง และใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งการปฏิบัติความเจริญรุ่งเรือง ความก้าวหน้า การประสบความสำเร็จ ความมีหน้ามีตา หรือความมีชื่อเสียงในสังคม เป็นต้น

๔.๒ คำอธิบายความหมายของคำบอกสีแดง “红” hóng
สีแดง “红” hóng ในภาษาจีนปัจจุบันสื่อความหมายหลายอย่าง นอกจากสื่อความหมายพื้นฐานถึง “สีแดง” แล้ว ยังสื่อความหมายได้หลากหลาย จากการศึกษาคำความหมายของสีแดง “红” hóng จากพจนานุกรมต่างๆ สามารถสรุปและแบ่งประเภทความหมายได้ดังตารางข้างล่างนี้ (จำนวนตัวเลขในช่องตารางด้านขวา คือจำนวนตัวเลขและจำนวนร้อยละของคำที่มี “红” hóng เป็นหน่วยคำประกอบในการสร้างคำและที่มีความหมายตรงกับคำอธิบายความหมายในข้อนั้นๆ)

ประเภท	ลำดับที่	คำอธิบายความหมาย	จำนวน	ร้อยละ
ความหมายเดิม	红 0	สีแดง (สีเหมือนสีเลือดสด หรือสีเหมือนดอกทับทิม) 橙红 chénghóng สีแดงอมเหลือง สีแดงอมเหลืองเหมือนสีผลส้ม 红壤 hóngrǎng ดินแดง 深红 shēnhóng สีแดงเข้ม)	๑๔๓	๗๔.๑

วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ ๓๒ (๒๕๕๓) ฉบับที่ ๑ ๑๐๑

ประเภท	ลำดับที่	คำอธิบายความหมาย	จำนวน	ร้อยละ
ความหมายแฝง	紅 A1	ผ้าแดงที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นสิริมงคล หรือหมายถึงของขวัญที่ห่อด้วยผ้าสีแดง หรือ กระดาษสีแดง (红包 hóngbāo ของแดง (อั่งเปา) 披红 pīhóng คลุมตัวด้วยผ้าแพร สีแดง มีความหมายแสดงว่ามีเกียรติยศ และ สิริมงคล)	๕	๒.๖
	紅 A2	สัญลักษณ์แห่งความผาสุก โชคดี สิริมงคล ความราบรื่น ความสำเร็จ ได้รับความสำคัญ ความสนใจ และการต้อนรับจากผู้อื่น หรือมี ชื่อเสียง (辟红 cuānhóng ได้รับการตอบรับ หรือเป็นที่โปรดปรานขึ้นชอบอย่างรวดเร็ว)	๑๔	๗.๓
		走红 zǒuhóng ราศีขึ้น ดวงขึ้น กำลังดัง กำลังมีชื่อเสียง)		
	紅 A3	สัญลักษณ์แห่งการปฏิบัติ ความก้าวหน้า และ ความตื่นตัวทางการเมืองสูง (红心 hóngxīn ยึดถือความคิดก่อการปฏิบัติของบรรดาชน กรรมชีพ 红专 hóngzhuān มีความตื่นตัว ทางด้านการเมืองสูงและมีความชำนาญทาง ด้านวิชาความรู้โดยเฉพาะ)	๑๓	๖.๗
	紅 A4	โบนัส ผลกำไร (分红 fēnhóng แบ่งโบนัส แบ่งผลกำไร 红利 hónglì โบนัส เงินปันผล)	๑๐	๕.๒
	紅 A5	สัญลักษณ์หมายถึงสตรี หรือเกี่ยวกับสตรี (红颜 hóngyán คนสวย คนงาม 红妆 hóngzhuāng เสื้อผ้าอาภรณ์สีสดฉูดฉาดของสตรี หญิงสาว)	๓	๑.๕

ประเภท	ลำดับที่	คำอธิบายความหมาย	จำนวน	ร้อยละ
ความหมายเฉพาะด้าน	紅 C	ข้อความหมายเฉพาะเกี่ยวกับนวนิยายเรื่อง “ความรักในหอแดง” 《红楼梦》 Hónglóu mèng (紅學 hóngxué ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องความรักในหอแดง 《红楼梦》 Hónglóumèng ของเหล่านักวิชาการ)	๑	๐.๕
ความหมายอื่นๆ	紅 D	紅煤 hóngméi ถ่านหินไร้ควัน 紅案 hóng' àn งานทำกับข้าว งานห้องครัว 紅霉素 hóngméisù ยาปฏิชีวนะเอริโทรไมซิน (erythromycin) ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นสีชมพู หรือ สีเหลืองอ่อน	๔	๒.๐
รวม			๑๙๓	๑๐๐

ตาราง ๔.๑ การจำแนกคำบอกสีแดง “紅” hóng ตามเกณฑ์ทางความหมาย

(จำนวนคำบอกสีที่มี “紅” hóng เป็นหน่วยคำประกอบในการสร้างคำมีทั้งสิ้น ๑๘๕ คำ แต่เนื่องจากบางคำมีหลายความหมาย ผลการวิเคราะห์คำอธิบายความหมายจำนวนตัวเลขที่ได้จึงมากกว่าจำนวนคำที่มีอยู่จริง)

จากการวิเคราะห์การแบ่งประเภทความหมายของสีแดง “紅” hóng พบว่า หน่วยคำ “紅 0” ในความหมายพื้นฐาน หรือความหมายเดิม “สีแดง” นั้นนำไปใช้เป็นหน่วยคำประกอบคำกับหน่วยคำอื่นเพื่อสร้างคำใหม่ได้มากที่สุด ดังตารางด้านบนซึ่งมีปรากฏถึง ๑๔๓ คำ คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๑ ของจำนวนคำบอกสีแดง “紅” hóng ทั้งหมด ซึ่งสรุปได้ว่าการสื่อสารในปัจจุบันนั้นคำบอกสีแดง “紅” hóng ใช้สื่อความหมายถึง “สีแดง” เป็นสำคัญ ส่วนความหมายอื่นๆ ต่างก็เป็นความหมายแฝงที่พัฒนามาจาก “紅 0” นั่นเอง

ในการวิเคราะห์ความหมายของสีแดง “紅” hóng นั้น มีบางคำที่หน่วยคำ “紅” hóng สื่อความหมายไม่ชัดเจน ซึ่งดูเหมือนว่าคำเหล่านั้นไม่ได้มีความหมาย

เกี่ยวข้องกับสีแดง “红” hóng แต่กลับใช้หน่วยคำ “红” hóng ในการสร้างคำดังที่วิเคราะห์ไว้ในส่วนความหมายอื่นๆ “红 D”

๔.๓ โครงสร้างคำที่เกิดจากหน่วยคำออกสีแดง “红” hóng

ในการวิเคราะห์โครงสร้างคำผู้วิจัยใช้หลักการวิเคราะห์โครงสร้างคำตามหนังสือหลักไวยากรณ์ภาษาจีนของ Liu Yuehua “Shiyong Xiandai Hanyu Yufa” (刘月华 2002 《实用现代汉语语法》) จากการวิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำที่มีหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำประกอบในการสร้างคำนั้น ประเภทของโครงสร้างคำจะสอดคล้องกับความหมายของ “红” hóng การที่ “红” hóng จะนำมาสร้างคำเพื่อสื่อความหมายใดนั้นก็ต้องใช้หน่วยคำ “红” hóng ตามความหมายนั้นๆ มาประกอบในการสร้างคำ ซึ่งแบ่งตามโครงสร้างออกเป็น ๖ แบบดังนี้

๔.๓.๑ แบบคู่ขนาน (联合式 liánhéshì) เป็นวิธีสร้างคำที่หน่วยคำ “红” hóng รวมกับหน่วยคำอื่นแบบคู่ขนานที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท

๑) หน่วยคำ 红 hóng + หน่วยคำคุณศัพท์ (红素 hóngsù + 形素 xíngsù) เช่น 红火 hónghuo งอกงาม เจริญรุ่งเรือง คึกคัก (红 ราบรื่น สำเร็จ + 火 เจริญรุ่งเรือง) 红润 hóngrùn แดงปลั่งปลั่ง แดงเลือดฝาด (红 แดง + 润 เกลี้ยงเงลา ชุ่มชื้น)

๒) หน่วยคำ 红 hóng + หน่วยคำกริยา (红素 hóngsù + 动素 dòngsù) เช่น 红肿 hóngzhōng ทั้งบวมทั้งแดง เนื้อเยื่อผิวหนัง กล้ามเนื้ออักเสบ เป็นหนอง เกิดอาการบวมแดง (红 แดง + 肿 บวม)

๔.๓.๒ แบบส่วนขยาย - ส่วนหลัก (偏正式 piānzhèngshì) แบ่งเป็น ๗ ประเภท

๑) หน่วยคำ 红 hóng + หน่วยคำนาม (红素 hóngsù + 名素 míngsù) เป็นวิธีการสร้างคำของหน่วยคำ “红” hóng ที่ปรากฏมากที่สุด ในโครงสร้างนี้หน่วยคำนามจะทำหน้าที่เป็นหน่วยคำหลักในการสร้างคำ ส่วนหน่วยคำ “红” hóng ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายหรือจำกัดขอบเขตความหมายของหน่วยคำนามที่อยู่ด้านหลัง เช่น 红包 hóngbāo อังเปา ของแดง (红 แดง + 包 ของ ห่อ) 红人 hóng rén คนดัง คนดว้งขึ้น (红 ได้รับความสนใจ เป็นที่ขึ้นชอบ มีชื่อเสียง + 人 คน)

红灯 hóngdēng ไฟแดง (红 แดง + 灯 ไฟ)

๒) หน่วยคำนาม + หน่วยคำ 红 hóng (名素 míngsù + 红素 hóngsù) เป็นวิธีการสร้างคำโดยที่มีหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำหลักในการสร้างคำ และมีหน่วยคำนามที่เป็นสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับสีแดงเป็นหน่วยคำขยายหรือจำกัดขอบเขตความหมายของหน่วยคำ “红” hóng ซึ่งความหมายของคำที่ได้จากการสร้างคำด้วยวิธีนี้นั้น มักจะเกี่ยวกับประเภทหรือชนิดของสีแดง โดยใช้หน่วยคำนามนั้นเป็นหน่วยคำที่สื่อความหมายเพื่อแบ่งประเภทของสีแดงออกเป็นประเภทต่างๆ เช่น 肉红 ròuhóng สีแดงเนื้อ สีแดงอ่อนเหมือนสีของกล้ามเนื้อ (肉 เนื้อ + 红 แดง) 猩红 xīnghóng แดงเลือดชะนี แดงฉาน (猩 ชะนี + 红 แดง) 枣红 zǎohóng แดงพุทรา (枣 พุทรา + 红 แดง)

๓) หน่วยคำคุณศัพท์ + หน่วยคำ 红 hóng (形素 xíngsù + 红素 hóngsù) เป็นวิธีการสร้างคำโดยที่มีหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำหลักในการสร้างคำ และมีหน่วยคำคุณศัพท์ที่บอกระดับหรือบอกลักษณะคุณสมบัติเป็นหน่วยคำขยายหรือจำกัดขอบเขตความหมายของหน่วยคำ “红” hóng ซึ่งความหมายของคำที่ได้จากการสร้างคำด้วยวิธีนี้นั้น มักจะเกี่ยวกับการบรรยายถึงลักษณะเฉพาะ หรือบรรยายระดับความเข้มหรืออ่อนของสีแดง เช่น 大红 dàhóng สีแดงเปิด สีแดงเข้ม (大 เข้ม แก่ + 红 แดง) 嫩红 nènóng แดงอ่อน (嫩 อ่อน + 红 แดง) 紫红 zǐhóng สีแดงม่วง สีแดงแก่อมม่วง (紫 ม่วง + 红 แดง)

๔) หน่วยคำ 红 hóng + หน่วยคำคุณศัพท์ (红素 hóngsù + 形素 xíngsù) โครงสร้างนี้หน่วยคำคุณศัพท์จะเป็นหน่วยคำหลัก และหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำเสริมหรือหน่วยคำขยาย การสร้างคำในลักษณะนี้มีเพียง ๒ คำ ได้แก่ 红热 hóngrè สีแดงที่เกิดจากการเผาด้วยความร้อนอุณหภูมิสูง (红 แดง + 热 ร้อน) 红青 hóngqīng สีดำอมแดง (红 แดง + 青 สีดำ)

๕) หน่วยคำกริยา + หน่วยคำ 红 hóng (动素 dòngsù + 红素 hóngsù) เป็นวิธีการสร้างคำโดยที่มีหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำหลักในการสร้างคำ และมีหน่วยคำกริยาเป็นหน่วยคำขยายหรือจำกัดขอบเขตความหมายของหน่วยคำ “红” hóng การสร้างคำในลักษณะนี้มีเพียง ๑ คำ คือ 通红 tōnghóng แดงฉาน แดงมาก แดงเป็นคำลึง (通 ทะลุ ไปถึง + 红 แดง)

๖) หน่วยคำ 红 hóng + หน่วยคำกริยา (红素 hóngsù + 动素 dòngsù) เป็นวิธีการสร้างคำโดยที่มีหน่วยคำกริยาเป็นหน่วยคำหลักในการสร้างคำ และมีหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำขยายหรือจำกัดขอบเขตความหมายของหน่วยคำกริยา การสร้างคำในลักษณะนี้มีเพียง ๑ คำ คือ 红烧 hóngshāo อย่างแดง โดยย่างเนื้อหรือปลาให้สุกบ้างไม่สุกบ้าง แล้วใส่ซอสอบให้สุกเป็นสีแดง (红 แดง + 烧 ย่าง ปิ้ง)

๗) หน่วยคำนามพหูพจน์ + หน่วยคำ 红 hóng (介素 jièsù + 红素 hóngsù) เป็นวิธีการสร้างคำโดยที่มีหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำหลักในการสร้างคำ และมีหน่วยคำนามพหูพจน์เป็นหน่วยคำขยายหรือจำกัดขอบเขตความหมายของหน่วยคำ “红” hóng การสร้างคำในลักษณะนี้มีเพียง ๑ คำ คือ 当红 dānghóng (นักแสดง ผลงานทางด้านศิลปะ วรรณคดี เป็นอาทิ) กำลังเป็นที่นิยมขึ้นชอบ (当 กำลัง อยู่ในเวลานั้น + 红 ดัง ได้รับความสนใจ เป็นที่ชื่นชอบ มีชื่อเสียง)

๔.๓.๓ แบบกริยา - กรรม (动宾式 dòngbīnshì) แบ่งเป็น ๒ ประเภท

๑) หน่วยคำกริยา + หน่วยคำ 红 hóng (动素 dòngsù + 红素 hóngsù) เป็นลักษณะโครงสร้างคำที่หน่วยคำด้านหน้าเป็นหน่วยคำกริยา และหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำนามที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรม ซึ่งคำที่ได้จากการสร้างคำในลักษณะนี้นั้น มักจะมีความหมายเกี่ยวกับ “ผ้าแดง โบნัส ผลกำไร หรือหุ้น” หรือไม่ก็หน่วยคำ “红” hóng อาจเป็นหน่วยคำคุณศัพท์ที่มีความหมายพื้นฐานหมายถึง “สีแดง” เช่น 披红 pīhóng คลุมตัวด้วยผ้าแพรสีแดง มีความหมายแสดงว่ามีเกียรติยศและสิริมงคล (披 คลุม + 红 ผ้าแพรสีแดง) 分红 fēnhóng แบ่งโบนัส แบ่งผลกำไร (分 แบ่ง + 红 โบนัส) 发红 fāhóng เกิดแดงขึ้น เปลี่ยนเป็นสีแดง (发 เกิด + 红 แดง)

๒) หน่วยคำ 红 hóng + หน่วยคำนาม (红素 hóngsù + 名素 míngsù) เป็นลักษณะโครงสร้างคำที่หน่วยคำ “红” hóng ทำหน้าที่เป็นหน่วยคำกริยา ซึ่งหมายถึง “เปลี่ยนเป็นสีแดง หรือกลายเป็นสีแดง” และหน่วยคำนามด้านหลังทำหน้าที่เป็นหน่วยกรรม เช่น 红脸 hóngliǎn หน้าแดง โกรธ โมโห (红 แดง + 脸 หน้า) 红眼 hóngyǎn (ตาแดง) โกรธเป็นพินเป็นไฟ เดือดดาล อิจฉาริษยา (红

แดง + 眼 ตา)

๔.๓.๔ แบบกริยา - ส่วนเสริม (动补式 dòngbǔshì) เป็นโครงสร้างที่มีหน่วยคำกริยาอยู่ด้านหน้า และมีหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำขยายหรือเป็นหน่วยคำเสริมเพื่อบอกผลอยู่ด้านหลัง “หน่วยคำกริยา + หน่วยคำ 红 hóng” (动素 dòngsù + 红素 hóngsù) คำที่เกิดจากโครงสร้างคำในลักษณะนี้ เช่น 蹿红 cuānhóng ได้รับการตอบรับหรือเป็นที่โปรดปรานขึ้นชชอบอย่างรวดเร็ว (蹿 กระโดด ขึ้นไปยังด้านบน หรือกระโดดไปยังด้านหน้า + 红 ดัง ได้รับความสนใจ เป็นที่ขึ้นชชอบ) 走红 zǒuhóng ราศีขึ้น ดวงขึ้น กำลังดัง กำลังมีชื่อเสียง (走 เดิน เคลื่อนไหวไปยังด้านหน้า + 红 โชคดี ได้รับความสนใจ เป็นที่ขึ้นชชอบ มีชื่อเสียง)

๔.๓.๕ แบบประธาน - ภาคแสดง (主谓式 zhǔwèishì) เป็นโครงสร้างที่ประกอบด้วยหน่วยคำนามซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานอยู่ด้านหน้า และหน่วยคำ “红” hóng ทำหน้าที่เป็นกริยาอยู่ด้านหลัง ลักษณะโครงสร้างที่ได้คือ “หน่วยคำนาม + หน่วยคำ 红 hóng” (名素 míngsù + 红素 hóngsù) ซึ่งหน่วยคำ “红” hóng ในโครงสร้างคำนี้เป็นหน่วยคำคุณศัพท์ที่มีความหมายพื้นฐานว่า “สีแดง” นั่นเอง เช่น 口红 kǒuhóng ชาด (ที่ทาปากของสตรี) ลิปสติก (口 ปาก + 红 แดง) 脸红 liǎnhóng หน้าแดง อาย เหนียมอาย (脸 หน้า + 红 แดง)

๔.๓.๖ แบบซ้ำคำ (重叠式 chóngdiéshì) ลักษณะโครงสร้างที่ปรากฏมีเพียงรูปแบบเดียวคือ การซ้ำแบบ “ABB” ซึ่งหน่วยคำ “红” hóng อยู่ด้านหน้า และมีหน่วยคำซ้ำคุณศัพท์ที่ซ้ำตัวมันเองสองหน่วยอยู่ด้านหลัง ความหมายของคำที่เกิดจากการสร้างคำแบบนี้เน้นหน่วยคำคุณศัพท์จะช่วยขยายความหมายเพื่อบอกระดับหรือบอกลักษณะเฉพาะของหน่วยคำ “红” hóng อีกชั้นหนึ่ง เช่น 红彤彤 hóngtóngtóng แดงก่ำ แดงโล่ สีแดงสด (红 แดง + 彤 สีแดง) 红艳艳 hóngyànyàn สีแดงสดใสดึงดูดสายตา (红 แดง + 艳 ชูดวาด สดใส) 红殷殷 hóngyānyān สีดำแดง (红 แดง + 殷 สีดำแดง)

ผลจากการวิเคราะห์โครงสร้างคำของหน่วยคำ “红” hóng สรุปได้ว่า ลักษณะการสร้างคำของหน่วยคำ “红” hóng นั้นใช้วิธีการสร้างคำแบบส่วนขยาย - ส่วนหลัก (偏正式 piānzhèngshì) เป็นโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีคำเป็นจำนวนมากที่เกิดจากการสร้างคำด้วยวิธีนี้ คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๘ ของคำทั้งหมดที่มีหน่วยคำ “红” hóng

เป็นหน่วยคำประกอบในการสร้างคำ ในจำนวนคำที่มีรูปแบบส่วนขยาย - ส่วนหลัก (偏正式 piānzhèngshì) นี้ลักษณะโครงสร้างส่วนใหญ่คือ “หน่วยคำ 红 hóng + หน่วยคำนาม” (红素 hóngsù + 名素 míngsù) หรือ “红 hóng + N” ซึ่งหน่วยคำ “红” hóng สื่อความหมายพื้นฐานถึง “สีแดง” หรือ “红 0” เป็นสำคัญ สาเหตุที่ปรากฏในโครงสร้างนี้มากที่สุดคงเนื่องจากลักษณะเฉพาะของหน่วยคำ “红” hóng ที่เป็นหน่วยคำคุณศัพท์ ซึ่งลักษณะพิเศษหรือหน้าที่หลักของหน่วยคำคุณศัพท์คือสามารถใช้เป็นหน่วยขยาย หรือหน่วยเสริมของหน่วยคำนามได้ อีกทั้งความหมายพื้นฐานของหน่วยคำ “红” hóng ที่สื่อความหมายถึง “สีแดง” นั้นเป็นความหมายพื้นฐานที่มีการใช้มากกว่าความหมายอื่นในภาษาจีนปัจจุบัน ดังนั้น ในการสร้างคำและความหมายจึงสอดคล้องกับลักษณะแบบนี้มากที่สุด

๔.๔ ความหมายและการใช้

จากการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ “红” hóng ในภาษาจีนปัจจุบันพบว่า ในบางความหมาย “红” hóng สามารถใช้เป็นคำเพื่อทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง ในโครงสร้างประโยค และใช้เป็นหน่วยคำเพื่อประกอบกับหน่วยคำอื่นสร้างเป็นคำประสม แต่บางความหมายของ “红” hóng นั้น สามารถใช้ได้แค่เป็นหน่วยคำเพื่อประกอบกับหน่วยคำอื่นสร้างเป็นคำประสมเท่านั้น ไม่สามารถใช้ทำหน้าที่ใดๆ ในโครงสร้างประโยคได้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

๔.๔.๑ การใช้ “红 0” สื่อความหมายถึง “สีแดง (สีเหมือนสีเลือดสด หรือสีเหมือนดอกทับทิม)”

ในภาษาจีนปัจจุบันความหมายพื้นฐาน “红 0” ที่ใช้สื่อความหมายถึง “สีแดง” นั้นเป็นความหมายที่ใช้มากที่สุด ทั้งใช้เป็นคำคุณศัพท์ (形容词 xíngróngcí) เพื่อทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งในประโยค และใช้เป็นหน่วยคำคุณศัพท์ (形容词性语素 xíngróngcíxìng yǔsù) เพื่อประกอบกับหน่วยคำอื่นสร้างเป็นคำประสม เช่น 红日 hóngrì ดวงอาทิตย์ที่เพิ่งจะโผล่ขึ้นมาจากขอบฟ้า 红烛 hóngzhú เทียนไขสีแดง 绛红 jiànghóng สีแดงเข้ม

“红 0” สามารถใช้เป็นคำคุณศัพท์เพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ในโครงสร้างประโยคได้ดังนี้

๑) ทำหน้าที่เป็นประธาน (主语 zhǔyǔ) “红 0” ทำหน้าที่

เป็นประธาน ถ้าหากในประโยคมีภาคแสดง ภาคแสดงมักจะจำกัดขอบเขตอยู่ที่กริยา “是 shì เป็น คือ” เท่านั้น เช่น

(๑) 红是一种颜色。(CCL) Hóng shì yì zhǒng yánsè.
สีแดงคือสีชนิดหนึ่ง

(๒) 红点儿好。(汉语形容词用法词典) Hóng diǎnr hǎo.
แดงหน่อยดี

๒) ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง (谓语 wèiyǔ) “红 0” จะวางหลังคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน และทำหน้าที่บรรยายประธานที่อยู่ด้านหน้าว่ามีลักษณะหรือคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับสีแดง เช่น

(๓) 我喝了两杯酒，眼睛红了。(CCL) Wǒ hē le liǎng bēi jiǔ, yǎnjīng hóng le. ฉันดื่มสุราแล้วสองแก้ว ตาแดงแล้ว

(๔) 这件衣服太红了点儿。(汉语常用词用法词典) Zhè jiàn yīfu tài hóng le diǎnr. เสื้อตัวนี้ สีแดงไปหน่อย

๓) ทำหน้าที่เป็นกรรม (宾语 bīnyǔ) โดยทั่วไปแล้ว “红 0” จะทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา “是 shì เป็น คือ” 认为 rènwéi คิดว่า 觉得 juéde รู้สึกว่า 像 xiàng เหมือน คล้าย เพื่อแสดงความหมายยืนยันว่า “แดง” หรือ “ไม่แดง” เท่านั้น และสามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยาที่เกี่ยวกับจิตใจบางตัวได้ เช่นกริยา “喜欢 xǐhuan ชอบ 讨厌 tǎoyàn เบื่อหน่าย ไม่ชอบ” เหล่านี้ เป็นต้น เช่น

(๕) 我认为太红了。(汉语形容词用法词典) Wǒ rènwéi tài hóng le. ฉันคิดว่าแดงเกินไปแล้ว

(๖) 他喜欢红，我讨厌红。(CCL) Tā xǐhuan hóng, wǒ tǎoyàn hóng. เขาชอบสีแดง ฉันไม่ชอบสีแดง

๔) ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม (定语 dìngyǔ) “红 0” มักเติมหน้าคำนาม เพื่อทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนามว่าที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับสีแดง เช่น 红太阳 hóng tàiyáng ดวงอาทิตย์ (ที่) สีแดง 红字儿 hóng zìr ตัวหนังสือ (ที่) สีแดง 红裙子 hóng qúnzi กระโปรง (ที่) สีแดง 红箱子 hóng xiāngzi กล่อง (ที่) สีแดง

(๗) 红红的苹果。(汉语常用词用法词典) Hónghóng de

píngguō. แอปเปิ้ลสีแดง

๕) ทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมหลังกริยา (补语 bǔyǔ) “红” สามารถเติมหลังคำกริยาบางตัวเพื่อเป็นส่วนเสริมบอกผล หรือบอกถึงความเป็นไปได้ของกริยาที่จะเกิดผลหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นสีแดงได้ ลักษณะคำกริยาที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ได้จะจำกัดขอบเขตความหมายเฉพาะที่จะสามารถเกิดความเกี่ยวข้องขึ้นกับสีแดงได้เท่านั้น ซึ่งมีจำนวนไม่มาก เช่นกริยา “染 rǎn ย้อม 刷 shuā ทา 擦 cā ถู ทา 抹 mǒ ทา 泡 pào แช่ 冻 dòng หนาวจนเย็นเยือก 烫 tàng ลวก 变 biàn เปลี่ยน 吹 chuī เป่า พัด” เหล่านี้ เป็นต้น ในโครงสร้างนี้สามารถเติมคำช่วยเพื่อบอกโครงสร้าง “得 de” หรือคำวิเศษณ์เพื่อบอกปฏิเสธ “不 bù ไม่” ได้ เช่น 染红 rǎn hóng ย้อม (จนได้ผลเป็น) สีแดง 染得红 rǎn de hóng ย้อม (จนได้ผลเป็น) สีแดง 染不红 rǎn bù hóng ย้อมไม่ได้ (ผลเป็น) สีแดง

(๘) 把门刷得红红的。(汉语常用词用法词典) Bǎ mén shuā de hóng hóng de. ทาประตูเป็นสีแดงๆ

(๙) 那小手，已经让风吹得红红的。(CCL) Nà xiǎo shǒu, yǐjīng ràng fēng chuī de hóng hóng de. มือเล็กๆ นั้นถูกลมพัดจนแดง

๔.๔.๒ การใช้ “红 A1” สื่อความหมาย “ผ้าแดงที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นสิริมงคล หรือของขวัญที่ห่อด้วยผ้าสีแดง หรือกระดาษสีแดง”

“红 A1” ไม่สามารถใช้เป็นคำเพื่อทำหน้าที่ในโครงสร้างประโยคได้ เป็นเพียงหน่วยคำนาม (名词性语素 míngcíxìng yǔsù) ที่ใช้ประกอบกับหน่วยคำอื่นเพื่อสร้างคำประสมเท่านั้น เช่น 红包 hóngbāo ของแดง (อั่งเปา) 披红 pīhóng คลุมตัวด้วยผ้าแพรสีแดง มีความหมายแสดงว่ามีเกียรติยศ และสิริมงคล

๔.๔.๓ การใช้ “红 A2” เป็นสัญลักษณ์แห่งความผาสุก โชคดี สิริมงคล ความร่ำรวย ความสำเร็จ ได้รับความสำคัญ ความสนใจ ได้รับการต้อนรับจากผู้อื่น หรือมีชื่อเสียง

การใช้ “红 A2” เพื่อสื่อความหมายนั้น มีการใช้ทั้งเป็นคำคุณศัพท์ (形容词 xíngróngcí) เพื่อทำหน้าที่เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค และใช้เป็นหน่วยคำคุณศัพท์ (形容词性语素 xíngróngcíxìng yǔsù) เพื่อประกอบกับ

หน่วยคำอื่นสร้างเป็นคำประสม เช่น 红角 hóngjué นักแสดงที่ดัง นักแสดงที่ได้รับความนิยมค่อนข้างมากจากผู้ชมหรือแฟน ๆ 红运 hóngyùn ดวงขึ้น ดวงดี 走红 zǒuhóng ราคีขึ้น ดวงขึ้น กำลังดัง กำลังมีชื่อเสียง

การใช้ “红 A2” เป็นคำคุณศัพท์เพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ในโครงสร้างประโยคมีลักษณะดังนี้

๑) ทำหน้าที่เป็นประธาน (主语 zhǔyǔ) “红 A2” โดยทั่วไปจะไม่ใช้ทำหน้าที่เป็นประธาน นอกจากจะใช้ในโครงสร้างลักษณะนี้

(๑๐) 不红不行。(汉语形容词用法词典) Bù hóng bù xíng. ไม่ดังไม่ได้ ไม่มีชื่อเสียงไม่ได้

๒) ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง (谓语 wèiyǔ) “红 A2” ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค มักจะปรากฏในโครงสร้าง “红 hóng + 了 le” (มีชื่อเสียงแล้ว) หรือ “红 hóng + 起来了 qǐ lái le” (มีชื่อเสียงขึ้นมาแล้ว) เช่น

(๑๑) 他现在可红了。(汉语形容词用法词典) Tā xiànzài kě hóng le. ตอนนี้เขามีชื่อเสียงมากแล้ว

(๑๒) 他们俩现在都红起来了。(汉语常用词用法词典) Tāmen liǎ xiànzài dōu hóng qǐ lái le. ตอนนี้พวกเขาสองคนมีชื่อเสียงขึ้นมาแล้ว

๓) ทำหน้าที่เป็นกรรม (宾语 bīnyǔ) การใช้ “红 A2” เพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมนั้น คำกริยาที่ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค จะจำกัดขอบเขตอยู่ที่กริยา “是 shì เป็น คือ 显得 xiǎndé แสดงออกมาให้เห็น 算 suàn ถือได้ว่า นับว่า” เหล่านี้ เป็นต้น และด้านหน้าของ “红 A2” มักจะมีส่วนเสริมที่เป็นคำวิเศษณ์เพื่อบอกระดับ (程度副词 chéngdù fùcí) เช่น

(๑๓) 我在这里是最红的。(CCL) Wǒ zài zhèlǐ shì zuì hóng de. ที่นี้ฉันมีชื่อเสียงที่สุด

(๑๔) 那个演员不算太红。(汉语常用词用法词典) Nà gè yǎnyuán bù suàn tài hóng. นักแสดงท่านนั้นไม่นับว่ามีชื่อเสียงมาก

๔) ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม (定语 dìngyǔ) “红 A2” มักเติมหน้าคำนามชื่อเดือน (月份名 yuèfèn míng) เพื่อทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม

แต่ไม่สามารถเติมหน้า “年 nián ปี 季节 jìjié ฤดู 星期 xīngqī สัปดาห์ 日 rì วัน” ได้ เช่น

红一月 hóng yíyuè เดือนมกราคมที่โชคดี (ราบรื่น ประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียง)

红二月 hóng èryuè เดือนกุมภาพันธ์ที่โชคดี (ราบรื่น ประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียง)

นอกจากนี้ “红 A2” ยังสามารถเติมขยายหน้าคำนาม “人 rén คน” หรือคำนามที่เกี่ยวข้องกับการแสดงต่างๆ ได้อีกด้วย เช่น 红人 hóng rén คนดัง คนที่มีชื่อเสียง 红歌星 hóng gē xīng นักร้องดัง นักร้องที่มีชื่อเสียง 红演员 hóng yǎnyuán นักแสดงดัง นักแสดงที่มีชื่อเสียง

(๑๕) 哥哥在学校里是个大红人。(汉语常用词用法词典)
Gēge zài xuéxiàoli shì gè dà hóng rén. ในโรงเรียนพี่ชายเป็นคนที่มีชื่อเสียงมาก

(๑๖) 她现在已是当红明星了。(CCL) Tā xiànzài yǐ shì dāng hóng míngxīng le. ตอนนี้เธอเป็นดาราดังแล้ว

๕) ทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมหลังกริยา (补语 bǔyǔ) “红 A2” สามารถเติมหลังคำกริยาเป็นส่วนเสริมเพื่อบอกผลของกริยาได้ และมักจะปรากฏในรูปโครงสร้าง “动 dòng + 宾 bīn + 动 dòng + 红 hóng + 了 le” เท่านั้น (คำกริยา + กรรม + คำกริยา + จนมีชื่อเสียง + แล้ว) คำกริยาที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ ก็มักจะเกี่ยวกับกิจกรรมด้านศิลปะ หรือการแสดงต่างๆ เช่น

(๑๗) 他们演话剧演红了。(汉语常用词用法词典)
Tāmen yǎn huàjù yǎn hóng le. พวกเขาแสดงละครพูด (แสดง) จนมีชื่อเสียงแล้ว

(๑๘) 没几年的功夫，她就唱红了。(汉语形容词用法词典) Méi jǐ nián de gōngfu, tā jiù chàng hóng le. แค่เวลาไม่กี่ปี เธอก็ร้องเพลงจนมีชื่อเสียงแล้ว

๔.๔.๔ การใช้ “红 A3” เป็นสัญลักษณ์แห่งการปฏิบัติ ความก้าวหน้า และความตื่นตัวทางการเมืองสูง

ในภาษาจีนปัจจุบันการใช้ “红 A3” เพื่อสื่อความหมายนี้นั้น มัก

ให้เป็นหน่วยคำคุณศัพท์ (形容词性语素 xíngróngcíxìng yǔsù) เพื่อประกอบกับหน่วยคำอื่นสร้างเป็นคำประสม เช่น 红心 hóngxīn ยึดถือความคิดก่อการปฏิวัติของบรรดาชนกรรมาชีพ 红旗手 hóngqíshǒu เป็นคำเรียกที่มีเกียรติ หมายถึงผู้ทำงานที่ก้าวหน้า ผู้ผลิตที่ก้าวหน้า 红专 hóngzhuān มีความตื่นตัวทางด้านการเมืองสูงและมีความชำนาญทางด้านวิชาความรู้โดยเฉพาะ

“红 A3” สามารถใช้เป็นคำคุณศัพท์ เพื่อทำหน้าที่ต่างๆ ในโครงสร้างประโยคได้ แต่มีการใช้น้อย

๑) ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง (谓语 wèiyǔ) เมื่อ “红 A3” ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค ขอบเขตของประธานมักจะเป็นคำนาม “中国 Zhōngguó ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน 连队 liánduì กองกำลังทหาร” เป็นต้น และหลัง “红 A3” สามารถเติมส่วนเสริมที่บอกจำนวนได้จึงมักจะปรากฏในลักษณะโครงสร้าง ๒ รูปแบบดังนี้

๑.๑) 名 míng + 一片 yí piàn + 红 hóng (คำนาม + ไปทั่ว เต็มไปด้วย + 红) เช่น

(๑๙) 中国一片红。Zhōngguó yí piàn hóng. ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนก้าวหน้าไปทั่วประเทศ

๑.๒) 名 míng + 红 hóng + 数量宾语 shùliàng bīnyǔ (一点儿 yídiǎnr / 一片 yípiàn) (คำนาม + 红 + นิดหน่อย เล็กน้อย / ไปทั่ว เต็มไปด้วย) เช่น

(๒๐) 他有句口头禅：“一人红，红一点；大家红，红一片”。(CCL) Tā yǒu jù kǒutóuchán : “yì rén hóng, hóng yídiǎn ; dàjiā hóng, hóng yí piàn”. เขามีสำนวนติดปากว่า “คนหนึ่งก้าวหน้า ก้าวหน้าเล็กน้อย ทุกคนก้าวหน้า ก้าวหน้าไปทั่ว”

๒) ทำหน้าที่เป็นกรรม (宾语 bīnyǔ) โดยทั่วไปแล้ว “红 A3” แทบจะไม่มีการใช้ทำหน้าที่เป็นกรรม แต่ในบางบริบทสามารถทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา “是 shì เป็น คือ” ได้ เช่น

(๒๑) 他是红了。Tā shì hóng le. เขามีความก้าวหน้าแล้ว
ประโยคตัวอย่างด้านบนนี้ “红” สามารถสื่อความหมายได้ทั้ง

“ได้รับความสำคัญ ความสนใจ ได้รับการต้อนรับจากผู้อื่น หรือมีชื่อเสียง” “红 A2” และ “การปฏิบัติ ความก้าวหน้า และความตื่นตัวทางการเมืองสูง” “红 A3” ทั้งนี้จะสื่อถึงความหมาย “红 A2” หรือ “红 A3” นั้นขึ้นอยู่กับบริบทเป็นสำคัญ

๓) ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม (定语 dīngyǔ) “红 A3” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนาม มักใช้สื่อสารถึงเหตุการณ์การปฏิบัติในประวัติศาสตร์ประเภทคำนามที่สามารถใช้ “红 A3” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายได้นั้นจะมีขอบเขตจำกัดอยู่แค่ชื่อเดือนที่มีการปฏิบัติที่ยิ่งใหญ่ตามประวัติศาสตร์เท่านั้น เช่น “五月 wǔyuè เดือนพฤษภาคม” และ “十月 shíyuè เดือนตุลาคม” ซึ่งมีลักษณะการใช้ที่ตายตัวที่สืบทอดมา และเป็นที่ยอมรับของชาวจีนแล้ว เช่น มีคำว่า 红五月 hóng wǔyuè พฤษภาคมแดง เดือนพฤษภาคมที่มีการปฏิบัติที่ยิ่งใหญ่ ที่เคยมีการนองเลือด 红十月 hóng shíyuè ตุลาคมแดง เดือนตุลาคมที่มีการปฏิบัติที่ยิ่งใหญ่ ที่เคยมีการนองเลือด

๔) ทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมหลังกริยา (补语 bǔyǔ) การใช้ “红 A3” ทำหน้าที่เป็นส่วนเสริมหลังกริยา (补语 bǔyǔ) นั้นมีน้อยซึ่งมักจะใช้เสริมหลังกริยา “变 biàn เปลี่ยน เปลี่ยนแปลง กลายเป็น” และประโยคก็มักจะแสดงความหมายตรงกันข้ามหรือเลียดสี เช่น

(๒๒) 他参加革命，变红了。Tā cānjiā géming, biàn hóng le. เขาเข้าร่วมการปฏิบัติ กลายเป็นมีความก้าวหน้าแล้ว (ความหมายจะตรงกันข้าม ไม่ใช่ “ก้าวหน้า” จริง)

๔.๔.๕ การใช้ “红 A4” สื่อความหมายเกี่ยวกับ “โบนัส ผลกำไร หรือเกี่ยวกับหุ้น การเพิ่มขึ้นของราคาหุ้น หรือการลงทุนเพื่อผลกำไร”

“红 A4” เป็นเพียงหน่วยคำนาม (名词性语素 míngcíxìng yǔsù) เพื่อใช้ประกอบกับหน่วยคำอื่นสร้างเป็นคำประสมเท่านั้นไม่สามารถใช้ทำหน้าที่ในโครงสร้างประโยคได้ เช่น 分红 fēn hóng แบ่งโบนัส แบ่งผลกำไร 红利 hónglì โบนัส เงินปันผล 飘红 piāohóng ราคาหุ้นเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากตามตลาดหุ้นเมื่อหุ้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้นตัวเลขที่ปรากฏบนกระดานหุ้นก็จะเป็นสีแดง จึงเรียกว่า 飘红 piāohóng

๔.๔.๖ การใช้ “红 A5” เป็นสัญลักษณ์หมายถึง “สตรี หรือเกี่ยวกับสตรี”

“红 A5” ใช้เพียงเป็นหน่วยคำนาม (名词性语素 míngcíxìng yǔsù) เพื่อประกอบกับหน่วยคำอื่นสร้างคำประสมเท่านั้น คำประสมที่มีใช้อยู่เพื่อสื่อความหมาย “红 A5” ในภาษาจีนปัจจุบันนั้น มีน้อย และล้วนเป็นคำที่ใช้สืบเนื่องมาแต่อดีตทั้งสิ้น เช่นเรียกหญิงงามว่า 红颜 hóngyán เรียกเสื้อผ้าอาภรณ์สีดูดีคาดของสตรีว่า 红装 hóngzhuāng เป็นต้น

๔.๕ ส่วนงานภาษาที่มีคำบอกสีแดง “红” hóng เป็นหน่วยคำประกอบในการสร้างคำ

จากการรวบรวมสำนวน (熟语 shúyǔ) ที่เกิดจากหน่วยคำ “红” hóng เป็นหน่วยคำประกอบโครงสร้างจากพจนานุกรมต่างๆ นั้น พบว่ามีทั้งสิ้น ๑๔๖ สำนวน ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่างๆ ดังตารางข้างล่างนี้

ประเภท	สำนวน	จำนวน	ร้อยละ
สุภาษิต 成语 chéngyǔ	红光满面 hóng guāng mǎn miàn พรรณนาคนใบหน้ามีสีแดง เลือดผาด บางครั้งก็พูดว่า 满面红光	๙๕	๖๕.๑
	见钱眼红 jiàn qián yǎn hóng เห็นผู้อื่นมีเงินทอง รู้สึกอยากได้บ้าง		
	看破红尘 kàn pò hóng chén รู้ซึ่งทางโลก และไม่ต้องทำอะไรทางโลก อีกแล้ว		
	又红又专 yòu hóng yòu zhuān ทั้งเด่นทั้งเชี่ยวชาญ ทั้งดั่งทั้งเชี่ยวชาญ		

ประเภท	สำนวน	จำนวน	ร้อยละ
สำนวนเคยชิน 惯用语 guànyòngyǔ	开门红 kāi mén hóng อุปมาว่าเริ่มต้นได้อย่างงดงาม พอเริ่มต้น ก็ประสบความสำเร็จ	๔๖	๓๑.๕
	满堂红 mǎn táng hóng ได้ชัยชนะไปทั่วทุกด้าน เจริญรุ่งเรืองไปทั่ว ทุกด้าน เต็มไปด้วยบรรยากาศที่รุ่งเรือง		
	亮红灯 liàng hóng dēng เรื่องราวถูกขัดขวาง ไม่สามารถดำเนินการ ต่อได้		
	塞红包 sāi hóng bāo ส่งมอบทรัพย์สินเงินทอง เพื่อตัวเองจะได้ ประสบความสำเร็จ หรือบรรลุถึงเป้าหมาย		
สำนวนละห้าย 歇后语 xiēhòuyǔ	红萝卜——红皮白心 hóngluó bo——hóng pí bái xīn ไซเท้าแดง—เปลือกนอกสีแดง เนื้อในขาว เปรียบเทียบบุคคลที่ภายนอกเสแสร้งทำตัว เป็นผู้มีความก้าวหน้า มีใจปฏิกิริยา แต่แท้จริง แล้วเป็นผู้ล่าหลัง	๔	๒.๗
	红糖拌蜜——甜上加甜 hóng táng bàn mì——tián shàng jiā tián น้ำตาลทรายแดงคลุกเคล้าน้ำผึ้ง—จากเดิม ที่หวานก็หวานยิ่งขึ้น บรรยายมีความสุข ความเบิกบานอย่างยิ่ง		

ประเภท	สำนวน	จำนวน	ร้อยละ
สำนวนคติสอนใจ 谚语 yànyǔ	红花还得绿叶扶 hóng huā hái děi lǜ yè fú ดอกไม้แดงยังต้องมีใบไม้เขียวคอยประคอง หมายถึงบุคคลหนึ่งๆ ถึงแม้จะมีความสามารถ สูง แต่ในบางเรื่องก็ยังคงได้รับความช่วยเหลือ จากผู้อื่น	๑	๐.๖๘
รวม		๑๔๖	๑๐๐

จากตารางด้านบนจะเห็นได้ว่า สำนวนสุภาษิตมีจำนวนมากกว่าสำนวนประเภทอื่น สำนวนสุภาษิต (成语 chéngyǔ) ของภาษาจีนส่วนใหญ่จะเป็นสำนวนที่มีที่มา ซึ่งอาจมาจากนิทาน เรื่องเล่า หรือเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่สืบเนื่องมาตั้งแต่โบราณ ส่วนสำนวนเคยชิน (惯用语 guànyòngyǔ) สำนวนละท้าย (歇后语 xiēhòuyǔ) ที่ประกอบด้วยสองส่วน ส่วนแรกคล้ายกับปริศนา ส่วนหลังคล้ายกับคำแก้ปริศนา และสำนวนคติสอนใจ (谚语 yànyǔ) เป็นสำนวนที่เกิดจากพื้นบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสำนวนที่เกิดขึ้นใหม่ตามสังคม แต่ละยุคแต่ละสมัย ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าสำนวนที่เกิดจากหน่วยคำ “红” hóng นั้น มีสำนวนใหม่เกิดขึ้นน้อย สำนวนที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นสำนวนที่ใช้สืบเนื่องมาจากอดีตนั่นเอง

ลักษณะโครงสร้างสำนวนที่มี “红” hóng เป็นหน่วยคำประกอบนั้น ไม่ว่าจะ เป็นสำนวนสุภาษิต (成语 chéngyǔ) สำนวนเคยชิน (惯用语 guànyòngyǔ) สำนวนละท้าย (歇后语 xiēhòuyǔ) หรือสำนวนคติสอนใจ (谚语 yànyǔ) ต่างก็มีลักษณะเด่นของโครงสร้างสำนวนที่เหมือนกันคือ มักจะใช้หน่วยคำ “红” hóng ประกอบกับหน่วยคำบอกสีอื่นๆ ในการสร้างสำนวน เพื่อแสดงความหมายอุปมาเปรียบเทียบกับสิ่งต่างๆ เช่น

สี	สำนวน	ประเภท
红 - 白 hóng-bái แดง - ขาว	红颜白发 hóng yán bái fà สีหน้าแดงระเรื่อ ผมหาว บรรยายคนชรา หน้าตาสดใส สีหน้าสดชื่น สุขภาพแข็งแรง	สุภาษิต 成语 chéngyǔ
	装红白脸 zhuāng hóng bái liǎn คนที่ดีสองหน้า	สำนวนเคยชิน 惯用语 guànyòngyǔ
红 - 紫 hóng-zǐ แดง - ม่วง	大红大紫 dà hóng dà zǐ ได้รับความนิยม โปรดปราน หรือขึ้นชอ เป็นอย่างมาก	สุภาษิต 成语 chéngyǔ
	万紫千红 wàn zǐ qiān hóng บุปผานานาชาติบานสะพรั่ง สีสันสวยสด งดงามอย่างน่าตื่นตะลึง เปรียบเทียบเรื่องราว หรือสิ่งของมากมายหลากหลาย หรือการงาน ธุรกิจเจริญรุ่งเรือง	สุภาษิต 成语 chéngyǔ
红 - 黑 hóng-hēi แดง - ดำ	红黑帽 hóng hēi mào หมายถึงนักการในศาลว่าการ เนื่องจาก สวมหมวกสีแดง และสีดำ	สำนวนเคยชิน 惯用语 guànyòngyǔ
红-绿 hóng-lǜ แดง - เขียว	灯红酒绿 dēng hóng jiǔ lǜ บรรยายชีวิตที่หมกมุ่นอยู่กับสถานเริงรมย์ หรือสภาพความคึกคักของเมืองหลวงหรือ สถานบันเทิงเริงรมย์	สุภาษิต 成语 chéngyǔ
	桃红柳绿 táo hóng liǔ lǜ ดอกท้อแดง ใบต้นหลิวเขียว บรรยาย ทัศนียภาพในฤดูใบไม้ผลิสีสันพรางพราย สวยวิจิตรตระการตา	สุภาษิต 成语 chéngyǔ

๕. บทสรุป

สีแดง “红” hóng เป็นสีที่คนจีนชื่นชอบสีหนึ่ง ในชีวิตประจำวันชาวจีนได้ใช้สีแดงสื่อถึงความหมายต่างๆ มากมาย จากความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสีแดงก็ได้ถ่ายทอดผ่านทางภาษา จึงก่อให้เกิดคำ และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับสีแดงมากมาย จากการวิจัยพบว่าชาวจีนเริ่มรู้จักสีแดงนั้นเนื่องมาจากการทอผ้าไหม ดังความหมายเดิมของสีแดง “红” hóng ในยุคโบราณหมายถึง “ผ้าไหมสีแดงออกขาว” หรือ “ผ้าไหมสีชมพู” จากความหมายเดิมที่สื่อถึงสีของผ้าไหมก็ใช้สื่อถึง “สีแดง” และแฝงความหมายสื่อถึงความหมายอื่นๆ อีกมากมายตามมา ดังที่มีใช้อยู่ในภาษาจีนปัจจุบัน เช่น ใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งความผาสุก โชคดี สิริมงคล ความร่ำรวย ความสำเร็จ ได้รับความสำคัญ ความสนใจ และการต้อนรับจากผู้อื่น หรือมีชื่อเสียง การปฏิบัติ ความก้าวหน้า และความตื่นตัวทางการเมืองสูง ผ้าแดงที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นสิริมงคล หรือหมายถึงของขวัญที่ห่อด้วยผ้าสีแดง หรือกระดาษสีแดง โบนัส ผลกำไร หรือหมายถึงสตรี หรือเกี่ยวกับสตรี เป็นต้น

ในการใช้สีแดง “红” hóng เพื่อการสื่อสารนั้น สีแดง “红” hóng สามารถใช้เป็นหน่วยคำคุณศัพท์ และหน่วยคำนามเพื่อประกอบกับหน่วยคำอื่นสร้างคำประสมและสำนวนต่างๆ ได้มากมาย อีกทั้งสามารถใช้เป็นคำคุณศัพท์ทำหน้าที่ในโครงสร้างประโยคได้ ลักษณะโครงสร้างคำที่เกิดจากหน่วยคำ “红” hóng นั้น โครงสร้างคำแบบ “หน่วยคำ 红 hóng + หน่วยคำนาม” (红素 hóng sù + 名素 míng sù) หรือ “红 hóng + N” แบบส่วนขยาย - ส่วนหลัก (偏正式 piānzhèngshì) เป็นโครงสร้างคำที่ปรากฏมากที่สุด และสื่อความหมายพื้นฐานถึง “สีแดง” เป็นส่วนใหญ่

สำนวนภาษาจีนที่เกี่ยวกับ สีแดง “红” hóng นั้น ส่วนใหญ่เป็นสำนวนสุภาพศติ โครงสร้างสำนวนมักใช้หน่วยคำ “红” hóng ประกอบกับหน่วยคำบอกสีอื่นๆ ประกอบกัน เพื่อแสดงความหมายอุปมาเปรียบเทียบต่างๆ

จากคำและสำนวนที่เกี่ยวข้องกับสีแดง “红” hóng เหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความนึกคิดของคนจีน และกฎเกณฑ์ทางด้านภาษาของภาษาจีน สำหรับผู้ที่ศึกษาภาษาจีนถ้าหากใช้คำและสำนวนภาษาเหล่านี้ได้ถูกต้องก็จะทำให้การสื่อสารชัดเจน มีชีวิตชีวา และสามารถแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- 曹先擢、苏培成 (2000) 《汉字形义分析字典》，北京：北京大学出版社。
- 陈光磊 (2004) 《汉语惯用语辞典》，上海：汉语大词典出版社。
- 陈启英 (1995) 《汉语颜色词与汉民族物质文化》，《云南民族学院学报》第 1 期。
- 陈艳阳 (2008) 《汉语颜色词的文化分析》，《宜春学院学报》第 1 期。
- 陈振福 (2001) 《英、汉语颜色词的互不相等形式及其文化内涵》，《海南师范学院学报》第 3 期。
- 戴钦祥 (2001) 《中华成语辞海》，北京：人民日报出版社。
- 符淮青 (1983) 《语素“红”结合能力分析》，《语文研究》第 2 期。
- 谷衍奎 (2003) 《汉字源流字典》，北京：华夏出版社。
- 李明凤 (2008) 《汉语颜色词的文化内涵浅析》，《科技信息》第 1 期。
- 李晓琪、刘德联 (1998) 《汉语常用词用法词典》，北京大学出版社。
- 李行健 (2004) 《现代汉语规范词典》，北京：外语教学与研究出版社。
- 李 尧 (2007) 《汉语颜色词的生成》，《西南民族大学学报》第 11 期。
- 李忆民 (2005) 《现代汉语常用词用法词典》，北京：北京语言大学出版社。
- 林连通 (2003) 《新世纪汉语多用词典》，长沙：湖南人民出版社。
- 刘月华、潘文娉、故鞞 (2002) 《实用现代汉语语法》，北京：商务印书馆。
- 马永红、热依木江 (2007) 《汉语颜色词的文化内涵探析》，《文学教育》第 4 期。
- 汪桂芬、李萍 (2002) 《论汉语颜色词的英译》，《湖北汽车工业学院学报》第 3 期。
- 王淑婷 (2004) 《英汉语颜色词在用“色”上的比较》，《邵阳学院学报》第 3 期。
- 韦金华 (2009) 《汉字“红”的隐喻词义生成及审美意义》，《忻州师范

学院学报》第 32 期。

谢莉洁(2003)《英汉语颜色词蕴含意义对比》，《吉林粮食高等专科学校学报》第 1 期。

许慎(2005)《说文解字》(现代版)，北京：社会科学文献出版社。

于逢春(1999)《论汉语颜色词的人文性特征》，《东北师大学报》第 5 期。

张玉春(2008)《汉英“红”、“白”颜色词象征意义分析》，《常熟理工学院学报》第 7 期。

中国社会科学院语言研究所词典编辑室编(2006)《现代汉语词典》(修订本)，北京：商务印书馆。

